

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน กลับมามีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่นมากมาย ลูก ๆ ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืนคือผู้ที่กล้าหาญ

คำถาม: อะไรคือพื้นฐานหลักของการทำให้โชคของลูกสูงส่ง?

คำตอบ: การจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงตามนั้นเองที่ลูกทำให้โชคของลูกสูงส่ง ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก จงเฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดกและโชคของลูกจะเฝ้าแต่กลับมาสูงส่ง

เพลง: ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน

โอมซานติ เมื่อลูก ๆ ถือกำเนิดขึ้น พวกเขาก็นำโชคของพวกเขาไปกับเขาตามกรรมของพวกเขา บ้างก็ถือกำเนิดกับพ่อแม่ที่มั่งคั่ง ในขณะที่ผู้อื่นนั้นถือกำเนิดกับพ่อแม่ที่ยากจน พ่อก็จะเข้าใจว่าทายาทนั้นได้มาแล้ว แต่ละคนได้รับชาติเกิดตามที่เขาได้ให้ทานมากเพียงไรและเขาได้ทำบุญมากเพียงไร พ่อได้มาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจรและอธิบายแก่ลูก ๆ ที่แสนหวานผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูก ๆ รู้ด้วยเช่นกันว่า ลูกได้นำโชคของลูกมากับลูก ลูกได้นำโชคของอำนาจในการปกครองสวรรค์มากับลูก สิ่งนี้ใช้กับผู้ที่เขาใจสั่งนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่งและผู้ที่ยึดจำพ่อ โชคนั้นเชื่อมโยงกับการจดจำระลึกถึง ลูกได้ถือกำเนิดแล้ว และดังนั้นควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร โชคของลูกก็จะสูงขึ้นเท่านั้น เป็นประเด็นที่ง่ายตายอย่างง่าย! ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกได้มาเพื่อได้รับโชคของดินแดนแห่งความสุขของลูก เวลานี้ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกแต่ละคนสามารถที่จะมองดูตนเองเพื่อดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างไร เช่นที่มามา บาบและลูก ๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้กำลังทำความเพียรพยายาม ดังนั้นลูกเองก็ควรจะทำตามพวกเขาด้วย ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อก็ควรที่จะรวมคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ไม่มีฤทัยหรือมุนีใดสามารถให้ความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างได้ เวลานี้สติปัญญาของลูกสำนึกในทั้งวงจร ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อหรือมรดก เวลานี้ลูก ๆ รู้จักพ่อและโชคของลูก เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ แน่นนอนที่ลูกต้องทำกรรมเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกต้องดูแลครัวเรือนของลูกด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมาก ผู้ที่ไม่มีลูก ๆ ก็มีโอกาสดีมากที่จะทำงานรับใช้ ไม่เช่นนั้นแล้วผู้หญิงก็มีบ่วงพันธะของสามีและลูก ๆ ของเธอ หากเธอไม่มีลูกเธอก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ นั่นคือการอยู่ในชีวิตของการปลดเกษียณ และแล้วต้องอาศัยความเป็นมิตรเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในหนทางบักตีพวกเขานั้นมีความเป็นมิตรของผู้รู้ ฯลฯ และผู้คนของหนทางสันโดษ ผู้ที่อยู่ในหนทางสันโดษไม่สามารถทำให้ใครสามารถได้รับมรดกของหนทางครอบครัว เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่สามารถทำให้ผู้คนสามารถได้รับสิ่งนั้น พ่อได้ชี้หนทางแก่ลูกแล้ว นั่งลงและถ่ายทอดประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ของบาร์ตและ 84 ชาติเกิด เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่เรื่องของเพียงหนึ่งเดียว ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ต่อมาได้ไปสู่จันทรวงค์และแล้วก็สู่ราชวงศ์พ่อคำ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป เจ้าชายอันดับหนึ่งของบาร์ตคือศรีกฤษณะผู้ที่พวกเขาแห่ล้อมในอุ้ พวกเขาไม่ได้แห่ล้อมอันดับสอง เพราะองค์นั้นได้ลดลงไปแล้ว อันดับหนึ่งนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีกฤษณะหนึ่งหรือสองหรือสามกฤษณะ ไม่มีใครรู้ว่ามหาราชวงศ์ของกฤษณะ เพียงอันดับหนึ่งเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา คะแนนนั้นก็ได้รับตามลำดับกันไป ดังนั้นต้องมีการทำความเพียรพยายาม เหตุใดฉันจึงจะไม่ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งเล่า? ทำตามมามาและبابาและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขา ผู้ที่รับใช้อย่างดีจะถือกำเนิดในบ้านที่ดีกับจักรพรรดิ ที่นั่นมีเพียงจักรพรรดิและจักรพรรดินีเท่านั้น ไม่ได้มีสมญาเช่นราชาและราชินีในเวลานั้น พวกเขาปรากฏตัวขึ้นภายหลัง เมื่อพวกเขาอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ในยุคทองแดง ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติที่มากมายนั้นก็ได้รับสมญาเป็นราชา สถานภาพของจักรพรรดินีน้อยลงไป สิ่งนั้นหายไป เมื่อหนทางบักตีเริ่มขึ้น ก็มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่มั่งคั่งและผู้ที่ยากจน เวลานี้เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่จดจำชีพบาบาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน ในชุมชนทางจิตอื่น ๆ ผู้คนนั่งและถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา มนุษย์สอนบักตีเท่านั้นแก่มนุษย์ พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้หรือประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ เป็นของหนทางของบักตี เพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่มีชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ผู้คนเชื่อในกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ในระหว่างกลาง เป็นเพียงในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่พ่อกาและพาทุกคนกลับบ้าน ดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดจะไปและอยู่ที่ใด? แต่ละศาสนานั้นมีสัดส่วนของเขาสอง สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่ามิต้นไม้ของดวงวิญญาณด้วย ลูก ๆ มีความรู้ของทั้งต้นไม้นี้ในสติปัญญาของลูก มีต้นไม้มองดวงวิญญาณ และต้นไม้มองผู้มีชีวิตด้วยเช่นกัน ลูก ๆ รู้ว่าลูกจะละร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน การคิดว่าตนเองนั้นแยกห่างจากร่างกายหมายถึงการตายขณะมีชีวิต เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปแล้วจากลูก และแล้วลูกก็จะทิ้งเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทั้งหมดของลูก ก่อนอื่นได้รับคำสอนที่สมบูรณ์ ได้รับสิทธิ์ต่อสถานภาพแล้วลูกต้องกลับบ้าน การจดจำพ่อนั้นง่ายตายอย่างง่าย ถึงแม้ว่าใครบางคนป่วยลูกก็ควรที่จะเฝ้าแต่บอกเขา: จดจำชีพ

บาบาและบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อย ไม่ได้เป็นการดีสำหรับผู้ที่เป็โยคีที่มั่นคงที่จะตายเร็ววัน เพราะพวกเขากำลังทำงานรับใช้ทางจิตขณะที่อยู่ในโยคะ หากพวกเขาตายพวกเขาจะไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ด้วยการทำงานรับใช้ลูกก็เฝ้าแต่ทำให้สภาพของลูกสูงส่งและลูกก็สามารถที่จะรับใช้พี่น้องหญิงชายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วย พวกเราคือพี่น้องลูก ๆ ของพ่อเดียว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ท่านพูดสิ่งนี้มาก่อนหน้านั้นด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตาม: พี่น้องหญิงชาย ดวงวิญญาณ ได้อยู่อย่างทาโมประธาน พวกท่านเคยสาโทประธานเวลานี้พวกท่านต้องเปลี่ยนจากทาโมประธานเป็นสาโทประธานและไปสู่โลกที่สาโทประธาน ต้องมีการทำให้ดวงวิญญาณสาโทประธานด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องเก็บชาร์ทของการจดจำระลึกถึงที่เหมาะสม ลูกจะไม่สามารถเก็บชาร์ทของความรู้ พ่อเฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกต้องตรวจสอบวิธีการที่จะจัดการของบาปที่ลูกมีอยู่ในตัวลูก เหตุนี้เองจึงมีการเก็บชาร์ทของการจดจำระลึกถึง ฉันได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ชั่วโมง? ลูกจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกก็จดจำโลกใหม่เช่นกัน ความปั่นป่วนต้องเกิดขึ้น ได้มีการเตรียมการเพื่อสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าผลิระเบิด ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพวกเขากำลังประดิษฐ์คิดค้นวัตถุที่จะนำความตายมา ในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่า: อย่าได้ผลิสิ่งใดเพื่อความตาย พวกเขามีแม่แต่สิ่งที่ทำให้เกิดความตายเหล่านั้นอยู่ใต้ทะเล สิ่งเหล่านั้นจะขึ้นมาจากใต้ทะเล (ในเรือดำน้ำ) ปล่องระเบิดและแล้วก็จมกลับลงไปอีกครั้ง พวกเขาเฝ้าแต่ผลิสิ่งต่าง ๆ เช่นนั้น พวกเขากำลังทำทั้งหมดนั้นเพื่อการทำลายล้างตนเอง ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พระราชวังที่ใหญ่โตมากมายได้มีการสร้างขึ้น ลูกรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะกลายเป็นผงธุลี ทรัพย์สินสมบัติของใครบางคนจะถูกฝังใต้ดิน... แนนอนที่สงครามจะเกิดขึ้น พวกเขาจะพยายามทำให้กระเปาะของทุกคนว่างเปล่า โสมมากมายก็ไปที่นั่น พวกเขาใช้ง่ายมากมายในเรื่องของสงคราม ทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นผงธุลี อาคารทั้งหมด ฯลฯ จะทลายลงมา เมื่อได้มีการโยนระเบิด เศษสามส่วนสี่ของโลกจะถูกทำลาย เพียงหนึ่งส่วนสี่ที่จะหลงเหลืออยู่ บาร์ตันอยู่ในหนึ่งส่วนสี่นั้นใช่หรือไม่? ผู้อื่นทั้งหมดนั้นจะปรากฏขึ้นภายหลัง เพียงสัดส่วนของบาร์ตันที่หลงเหลืออยู่ ทุกคนกำลังจะตาย ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเราจากพ่อเล่า? เหตุนี้เอง พ่อจึงพูดว่า: ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อญาติมิตรทางโลกของลูก หากลูกไม่มีบ่วงพันธะบาปก็จะแนะนำลูกว่า: เหตุใดลูกจึงไม่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้? ลูกนั้นเป็นอิสระและดังนั้นลูกจึงสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย โอเค ลูกอาจจะไม่ได้ออกไปที่ใด อย่างน้อยที่สุดลูกควรจะมี ความเมตตาต่อเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก! ก่อนหน้านั้นลูกเคยพูดว่า: บาบาได้โปรดเมตตาเถิด! เวลานี้ได้มีการชี้หนทางแก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกควรจะมี ความเมตตาต่อผู้อื่นด้วยเช่นกันเช่นที่พ่อฉันมีความเมตตา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ชันยาสซีทำความเพียรพยายามมากมายอย่างยิ่งด้วยการทำหะฐะโยคะ ที่นี้ลูกไม่ต้องทำอะไรเช่นนั้น ลูกเพียงแต่ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ เป็นเพียงเรื่องของการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เมื่อลูกนั่งเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาลูกทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะทางร่างของลูก แต่เชื่อมโยงทางสติปัญญาของลูกกับพ่อกลายเป็นคุร์กที่แท้จริงของผู้เป็นที่รักนั้น ท่านเองนั้นพูดว่า: โอ คุร์ก! โอลูก ๆ! ในหนทางบักตี ลูกได้จดจำพ่ออย่างมากมาย เวลานี้จดจำฉันผู้เป็นที่รักและบาปของลูกจะได้รับการเผาไป พ่อรับประกันสิ่งนี้ บางสิ่งของสิ่งเหล่านี้ได้มีการอ้างไว้ในคัมภีร์ ด้วยการรับฟังกิตะจากพระเจ้าลูกจะได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ด้วยการรับฟังกิตะจากมนุษย์ ลูกก็ได้เข้ามาสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกได้เฝ้าแต่ลงบันไดมา ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่ง ใช้สติปัญญาของลูก! นี่คือการจาริกแสวงบุญของสติปัญญา ที่จะทำให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย บาปจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์หรือด้วยการทำทาปาเซีย หรือมีไฟบูชาญ ลูกลงมาและเวลานี้ลูกต้องขึ้นไปเหนือทุกสิ่ง จนกว่าใครบางคนได้อธิบายสิ่งนั้นแก่พวกเขา ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถมีใครเข้าใจสิ่งใด จากเพียงภาพของบันไดได้ เช่นที่ลูกสอนเด็กเล็ก ๆ ด้วยการแสดงภาพแก่พวกเขา ว่านี่คือช้างและเมื่อเขาเห็นช้างเขาก็จำภาพนั้นได้ ท่านเองเดียวกันสิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ภาพนั้นเล็กเสมอ ลูกรู้ว่าดินแดนสีขาวดินนั้นจะใหญ่โตมาก จะมีอาณาจักรที่ใหญ่โตที่นั่น จะมีพระราชวังเพชรพลอยที่นั่น และแล้วสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะหายไป ทุกสิ่งจะหายไป ไม่เช่นนั้นแล้วบาร์ตันจะยากจนได้อย่างไร? บาร์ตันต้องเคยยากจนจากมั่งคั่งและมั่งคั่งจากยากจน ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว เหตุนี้เองภาพบันไดจึงได้มีการอธิบาย ด้วยการอธิบายแก่คนใหม่ที่มา ลูกจะพัฒนาการฝึกฝนนั้นและปากของลูกก็จะเปิดขึ้น ได้มีการทำให้ลูก ๆ มีค่าต่อการทำงานรับใช้ ในศูนย์มากมายลูกนั้นก็กระจ่ายความไม่สงบอย่างมาก เมื่อโยคะของสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนออกไปภายนอกพวกเขาก็สร้างความเสียหายและทำลายบรรยากาศ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ดังนั้นพ่อก็จะพูดว่า: ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและเวลานี้มองดูสภาพของลูกนั้นได้กลายเป็นเช่นไร! แต่ในวันที่ผ่านไป ลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิตมากขึ้น ผู้ที่ทำบาปก็จะเฝ้าแต่ได้รับการลงโทษ และพวกเขาก็จะพูดว่า: ฉันทำบาปโดยที่ไม่มีเหตุผลเลย เมื่อลูกบอกพ่อและเสียใจ สิ่งนั้นก็สมารถจะลดลงไปได้เล็กน้อย ไม่เช่นนั้นแล้วสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มพูน สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้น แล้วลูกเองนั้นก็รู้สึก

และลูกเองก็จะพูดว่า: ฉันจะสามารถทำอะไรได้? นิสนี้ของฉันไม่ได้จบลง ดังนั้นจะเป็นการดีกว่าที่ไปและอยู่ที่บ้าน บ้างก็ทำงานรับใช้ที่ดีมาก บ้างแม้กระทั่งทำลายงานรับใช้ พ่อหนึ่งท่านและให้ชื่อของผู้ที่กล้าหาญและเด็ดเดี่ยวในกองทัพของท่านแก่ลูก ไม่มีเรื่องของสงคราม ฯลฯ ที่นี้ ประเด็นเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด ลูก ๆ ที่ดินนั้นได้รับการยกย่องอย่างแน่นอนจากพ่อ ลูก ๆ ต้องกลับมาเติมไปด้วยความเมตตาอย่างยิ่งและให้คุณประโยชน์ กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ชี้นทางกลับบ้านแก่ทุกคน: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังนั่งในผู้นั้นหรือดวงวิญญาณนั้นกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งหมดนั้นผิด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถสะสมบาปได้ได้ ท่านมีบทบาทในละครของการทำงานรับใช้ เป็นมนุษย์ที่กลายเป็นดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ผู้ที่เคยสาโทประธานได้กลับมาทาโมประธาน พ่อหนึ่งในร่างของผู้นี้และทำให้ลูกสาโทประธานและดังนั้นลูกควรทำตามการกำหนดของท่าน เวลานี้พ่อได้ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าการกำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรอย่างไร พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ และแล้วลูกก็กลับมาใช้ชาติเกิดและลงบันไดมา เวลานี้ทั้งหมดนั้นต้องชำระ พ่อกำลังทำการก่อตั้งด้วยบราห์มาอีกครั้งหนึ่ง ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้าด้วยพลังโยคะและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่มีเรื่องของการรบรา ฯลฯ อัจจะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและข้อแหว่งตนเองในงานรับใช้ของพ่อ เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะทำให้โชคของลูกสูงส่ง กลับมาเติมไปด้วยความเมตตาและชี้นทางแก่ผู้อื่นมากมาย กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
- 2 จัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดจากร่างกายของลูกและตายขณะมีชีวิต เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน แม้กระทั่งระหว่างการเจ็บป่วย จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกด้วยสภาพของการมีสิทธิ์ทั้งหมดของลูก วิธีที่ง่ายตายที่จะทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกคือสภาพของการมีสิทธิ์ทั้งหมด เมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการมีสิทธิ์ทั้งหมด สติปัญญาของลูกไม่ขึ้นลงในความปั่นป่วนของความคิดที่ไร้สาระที่ไม่บริสุทธิ์ หรือในรูปแบบมากมายของความอ่อนหวาน ด้วยการจดจำของสติปัญญา ลูกพัฒนาพลังการเผชิญ แยกแยะ และตัดสินใจซึ่งทำให้ลูกมีชัยชนะอย่างง่ายต่อการจู่โจมหลายรูปแบบจากมายา

คติพจน์: ราชาโยคี คือผู้ที่มีการฝึกฝนของการไปจากสาระสู่ส่วนขยายของสาระนั้นและจากส่วนขยายสู่สาระของส่วนขยายนั้นในหนึ่งวินาที

*** โอม ซานติ ***